

[Erhard Jakobsen.]

men vi kan ikke give det fortrinsstilling i forhold til at få grundskatterne sat ned. De skal i øvrigt også udredes af indkomsten ud over indkomstskatten. Vil man gennem skattelettelse lette presset på lønningerne, må man naturligt sidestille lønmodtagerens udgifter til grundskyld med hans udgift til indkomstskat og for øvrigt også hans biludgifter, der jo fortrinsvis vil være udgifter, som går lige ind i de offentlige kasser. Lad mig bare nævne, at en vogn af middelstørrelse som Ford Escort koster 6.000 dollars i Danmark, men kun 3.000-3.500 dollars i alle lande omkring os. Tror man virkelig ikke, at en lønmodtager tænker på den slags ting, når han skal fremsætte sine lønkrav?

Og lad mig så ikke glemme en anden gruppe, som i umindelige tider er blevet skubbet groft til side, det er de mindre erhvervsdrivende. Jeg skal ikke deltage i konkurrencen om at foreslå forbedringer. Mit parti vil — formentlig sammen med andre partier — komme med forslag om forbedringer, men allervigtigst er det for mig, at vi nu søger at trænge til bunds i det meget vigtige spørgsmål: på hvilke områder lægger vore love urimelige byrder på de mindre erhvervsdrivende? Vi vil her foreslå en kommission, på samme måde som regeringen jo har bebudet, at den vil nedsætte adskillige.

Men lad mig så skynde mig til det, som jeg føler mest trang til at sige noget om, nemlig Danmarks forhold til Spanien. Principielt finder jeg det stærkt påkrævet, at diskussionen herom finder sted her i tinget og ikke bare i aviser og i Danmarks radio. Jeg mener, at regeringsmedlemmer her i dag bør gentage en hel del af de ting, som de har sagt som regeringsmedlemmer i aviserne og til Danmarks radio. Ingen kan være i tvivl om, at ministerudtalelser i massemedierne når mindst lige så vidt omkring som det, der siges fra denne talerstol.

Mit første ønske skal være klar besked. Må jeg som led i en afklaring af, hvordan Danmarks forhold til Spanien egentlig er, bede udenrigsministeren besvare følgende spørgsmål:

For det første: hvilke henvendelser har ministeren fået fra officielt spansk hold om eventuelle straffeforanstaltninger over for avisangreb på den spanske regering? Der har været forskelligt fremme om det. Kan

man tro det, kan man ikke tro det? Ministeren må vide det.

Punkt 2: hvilke oplysninger kan ministeren give om den spanske regerings instrukser til lokale myndigheder vedrørende tilbageholdelse af danske skibe? Når udenrigsministeren lørdag morgen har protesteret over for den spanske regering, så må ministeren have haft sådanne oplysninger om den spanske regerings ansvar for, at skibe bliver tilbageholdt, at ministeren kan forsvare at sende en officiel protest.

For det tredje: hvilke oplysninger har ministeren modtaget om forulempelser af danske borgere ved turiststederne Costa Brava, Benidorm, Costa del Sol, Mallorca, Ibiza og Gran Canaria, dér, hvor folk nu rejser hen? Er nogen dansk borger blevet forulempet i noget tilfælde? Hvis ikke, hvor finder da ministeren begrundelsen for at forskrække danske lyttere ved at fortælle, at det kan være farligt at rejse til Spanien?

For det fjerde — det hænger sammen med det — vil jeg gerne bede ministeren gentage, hvad ministeren udtalte i Danmarks radio om såvel skibes tilbageholdelse som risikoen ved at rejse på ferie i Spanien, og i den forbindelse vil jeg også bede ministeren om at gentage den noget nedladende bemærkning, hvormed ministeren affærdigede den spanske presseattachés udtalelser, som, så vidt jeg kan se af Berlingske Tidende i dag, har vist sig at være korrekte vedrørende tilbageholdelsen af et bestemt skib.

Jeg tror, det vil interessere et stort antal medborgere at få klarhed på disse punkter, i hvert fald er det meget afgørende for mig. Men det er det vel også for de tusinder af mennesker, som ministeren ganske ubegrundet, det ved vi i dag, skræmte ved sine udtalelser. Jeg tænker på dem, der følte sig truet og ændrede deres rejseplaner på grund af ministerens trusler, og i et enkelt tilfælde, som radioavisen havde, var det tillige radio medarbejderens så højt lovprieste ungdomsprogram P 4, der havde bragt så meget om Spanien, at nu ville folk ikke rejse derhen. Det har kostet penge, og det har kostet ulejlighed, som er helt urimelig, og det er ministerens skyld. Jeg tænker også på de mange pårørende til de danske turister, der befandt sig i Spanien. Det var ikke rart for dem at høre ministeren udtale sig, som han gjorde, og de må her i dag have ministerens